

[Finansministeren.]

de syv landes frihandelsområde som til de lovforslag, vi i dag behandler. Jeg er klar over, at man har haft en indstilling imod, at vi meldte os ind i de ydre syv, som måske kunne motivere, at man ikke ville være med, men man kunne også sige — og jeg har forstået, at det konservative parti i hvert tilfælde har overvejelser i denne retning — at man kan overveje, om man vil stemme for at gå ind i de syv; men er situationen den, at vi skal være medlem af de syv, så må vi også drage de nødvendige konsekvenser heraf. Det har partiet venstre altså ikke ønsket, og jeg har undret mig noget herover, men jeg undrer mig knap så meget mere, for under det samråd, jeg var til i udvalget vedrørende konventionen, viste det sig, at der virkelig er en tankegang inden for partiet venstre i retning af, at man måske kunne ønske at stemme for konventionen om de syv. For de ærede medlemmer af tinget, som måske ikke er helt klar over, hvad jeg tænker på, kan jeg oplyse, at i et samråd blev det sagt, og jeg mener mig berettiget til at oplyse det, da det har stået i hele pressen, at man fra venstres side ville overveje at stemme for konventionen om de syv, såfremt man kunne forhandle om nedsættelse af ejendomsskatterne. Det var en tankegang, der blev luftet af det ærede medlem hr. Anders Andersen, men jeg forstår, at den i og for sig dækkede en bred opfattelse inden for partiet venstre.

Mit svar herpå må i første omgang være et modsørgsmål, som jeg synes har interesse under behandling af toldlovsforslaget, og det er, om partiet venstre vil stemme for tilslutning til de syv og så drage konsekvenserne af, at man gør det, og være med til en endelig forhandling om også de lovforslag, vi behandler i dag. Jeg mener, det er så meget mere rimeligt at stille dette spørgsmål, som det ærede medlem hr. Anders Andersens motivering var, at man mente, at industrien ved det toldlovsforslag, som var fremsat, og ved de ændringer, der var

indeholdt i det, var blevet tilgodeset og tilgodeset på en sådan måde, at man mente, at også landbruget under de vilkår, vi kommer ind under, når vi melder os ind i de syv, måtte have rimelige krav på en ændring i sine økonomiske forudsætninger, en ændring, som skulle bestå i nedsættelse af ejendomsskatterne. Der er ikke kommet noget endeligt svar på, hvordan man stiller sig til dette. Det kommer måske heller ikke frem i dag, men der er vel grund til at gøre opmærksom på, som det også er sket fra anden side, at dansk landbrugs hovedproblem trods det, der er fremført fra mange sider, ikke er ejendomsskatterne. Ejendomsskatterne er naturligvis en udgift for landbruget, men ikke en væsentlig udgift i forhold til mange andre udgifter, og man kan også have sine tvivl om, hvorvidt en nedsættelse af ejendomsskatterne på længere sigt vil være til gavn for landbruget.

Mit hovedsynspunkt er, at en nedsættelse af ejendomsskatterne meget hurtigt vil omsette sig i højere priser på landbrugsejendomme og derfor ikke være nogen varig hjælp for landbruget; men jeg ved, at denne opfattelse tilslutter man sig ikke helt inden for partiet venstre, og derfor var det ganske interessant ved lejlighed at få at vide, hvad man egentlig har tænkt sig, da man fremsatte denne tanke.

Det ejendommelige er jo, at partiet venstre ikke har så store betænkeligheder i motiveringen vedrørende sin stilling til valutalovsforslaget som med hensyn til toldlovsforslaget, idet man med hensyn til valutalovsforslaget i betænkningen udtaler:

„Et mindretal (venstres medlemmer af udvalget) erkender, at loven efter de ændringer, der er foreslået i udvalget, meget nær vil have det indhold, venstre tidligere har stillet forslag om.“

Hertil må man vel sige, at en handelsminister fra et andet parti ikke kan komme meget længere end meget nær det forslag, partiet venstre selv har stillet.

Det var jo også interessant at høre særlig det ærede medlem hr. Weikop, der havde